

ZPĚVNÍK

121. oddílu Stopaři

11. střediska podplukovníka Vally

Junáka – svazu skautů a skautek ČR

4. Pod zádama uhlí mám a deku děravou,
místo lampy večerní jen hvězdy nad hlavou,
navěčer jsem do vagonu zalezl jako krab,
i v tom dešti sazím jsem ten nejšťastnější chlap,
jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

R. To znám...

5. Viděl jsem ji u pangejtu vedle dráhy stát,
usmála se, zamávala, z vagonu jsem spadl,
jářku: hallo! Sklopí voči, udělá to “klap”,
i v tom dešti sazím jsem ten nejšťastnější chlap,
jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

6. = 2.

R. To znám...

Ze všech chlapů nejšťastnější chlap (Hoboes)

- *.** To znám, to dobře znám, znám, znám,
na kolejích nejsem nikdy sám.
- 1.** Shejbní hlavu, kamaráde, tunel před námi,
veksle tlučou, píšťaly řvou, zvonce vyzvání,
v boudě dobrej mašinířa není žádněj srab,
i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.
- 2.** Když z komína vod mašiny letí černej dým,
na tom světě jenom jednu věc na tuty vím,
na tom světě širokým věc jednu jistou mám,
na kolejích chudej hobo není nikdy sám,
jó, chudej hobo není nikdy sám.
- R.** To znám, to dobře znám, znám, znám,
na kolejích nejsem nikdy sám, sám, sám,
to znám, to dobře znám, znám, znám,
na kolejích nejsem nikdy sám.
- 3.** Za zádama Frisco, semafor je zelenej,
vlak to žene do tmy jako bejček splašenej,
radujte se, občánkové, hoboes jedou k vám,
na kolejích chudej hobo není nikdy sám,
jó, chudej hobo není nikdy sám.

Amazonka (Hop-trop)

- 1.** Byly krásný naše plány,
byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány,
starší jsme jen o pár let.
- 2.** Tenkrát byly děti malý, ale život utíká,
už na “táto” slyší jinej, i když si tak neříká.
- R.** Nebe modrý zrcadlí se
v řece, která všechno ví,
stejnou barvu jako měly
tvoje oči džínový.
- 3.** Kluci tenkrát, co tě znali, všude, kde jsem s tebou byl,
Amazonka říkávali, a já hrdě přisvědčil.
- 4.** Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo Amazonka neříká.
- R.** Nebe modrý zrcadlí se ...
- 5.** Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek, nosit dál’s ho nechtěla.
- R.** Teď jsi vřla z paneláku, samá dečka, samej kram,
já si přál jen, abys byla pořád stejná, přísahám,
pořád stejná, přísahám.

Anděl (*Karel Kryl*)

1. Z rozmáčenýho kostela v krabici s kusem mýdla
C Ami C G7
přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla,
Ami C G7
díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
C Ami C G7 C
tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

R. A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
C Ami C G7
aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
C Ami G7 C Ami G7 C
co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorujice ptáky,
debatujice o Bohu a hraní na vojáky,
do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

R. A proto, prosím, věř mi ...

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice,
a tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

R. A proto, prosím, věř mi ...

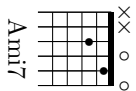
Zachraňte koně (*Kamelot*)

1. Peklo byl ráj, když hořela stáj, přáteli,
C D G C H7
věř mi, koně pláčou, povídám,
Emi
to byla půlnoc, v tom křik o pomoc, už letěly
C H7 Emi
hejna kohoutů, a bůhví kam.

R. Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
G Hmi C
žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,
G Hmi C
než přišla chvíle, kdy hrůzy bílé
Ami H7
pročesal plamen, spálil na troud.

2. Ohrady a stáj, a v plamenech kraj už nedýchal,
já viděl, jak to hříbě umírá,
klisna u něj a smuteční děj se odbývá,
jak tiše pláče, oči přivírá.

R. Zachraňte koně...

Zafúkané (*Fleret*)

- Ami A2 Ami A2
1. Větr sněh zaněsl z hor do polí,
Ami C G Ami
já idu přes kopce, přes údolí,
C G C
idu k tvěj dědině zatúlanej,
F C E Ami Fmaj7 Ami E4sus
cestičky sněhem sú zafúkané.

Ami C G C
R. Zafúkané, zafúkané
F C Dmi E
kolem mňa všeco je zafúkané
Ami C G C
Zafúkané , zafúkané,
F C E Ami
kolem mňa fšeco je zafúkané
Emi D G H7 Emi D G H7 Emi

2. Už vašu chalupu z dálky vidím,
srdce sa ozvalo, bit ho slyším,
snáď enom pár kroků mi zostává,
a budu u tvého okénka stát.

R. ./: Ale zafúkané, zafúkané, okénko k tobě je zafúkané. ./

3. Od tvého okna sa smutný vracám,
v závějoch zpátky dom cestu hledám,
spadol sněh na srdce zatúlané,
aj na mé stopy - sú zafúkané.

R. ./: Zafúkané, zafúkané, mé stopy k tobě sú zafúkané. ./

Až vzlétnou ptáci (*Spirituál Kvintet*)

- D A D A Hmi A Hmi A
1. Na předměstí stával dům, malý chlapec si tam hrával
D A D A Hmi A Hmi A
drak, co vzlétal k oblakům, všechna tajná přání znával.
G A G A G
Draci totiž vždycky ví to, co je klukům nejvíc líto
Hmi A Hmi A
když musí jít večer spát.

2. Jako víno dozrává, jako v mořích vlny hasnou
vzpomínka mi zůstává na tu smutnou zemi krásnou
na rybářské staré sítě, na draka a malé dítě,
které nemá si s kým hrát.

3. Na provázku slunce měl, oblohou se za ním vznášel,
jako vánek šel kam chtěl smutné lampy lidem zhaššel,
pohádkovou dýchal vůni, mluvil řečí horských tůní,
průzračnou jak dětský smích.

4. Bílý koník běžel dál osamělou pustou plání,
na dlani snůh dětství tál i když padal bez ustání,
den začíná tichou flétnou, chvíli předtím, nežli vzlétnou
hejna ptáků ve větvích.

5. = 1.

Banka (Make love Cosa Nostra) (Hoboes)

1. Ze starejch časáků a fotek zažloutlejších
šklebí se chlap, co už se poldům dávno zdejších
gangster má na kahaníku, když kouří marijáňku
miluje Paula Anku, je velkej lump.
2. Tuctovej ksicht a je to přece velkej šéf
na Pátý avenue se třese každěj sejf
kolťáky vycíděný, heroin a krásný ženy
dolary upocený nejsou náš džob.
3. Jedeme přepadnout velikánskou banku
ve vokýnku kulomet a dvě stě litrů v tanku
ukradneme mraky dolarů
sejdeme se večer u baru a tam je prochlastáme
Zastřelíme poldu, co tu banku chrání
naši velký loupeži už nikdo nezabrání
soustředíme všechno úsilí
poldové už shání posily a my je zastřelíme
do břicha sekerou.
3. Nacpeme kolťáky do pouzder podpažních
namažem mechanismy zbraní trofejních
naskáčem do chrysleru kašleme na aféru
rozdělíme si sféru odkud až kam.

Zabili, zabili (Balada pro banditu)

1. Zabili zabili chlapa z Koločavy
řeknete hrobaři kde je pochovaný
2. Špatně ho zabili špatně pochovali
vlci ho pojedli ptáci rozklovali
3. Bylo tu, není tu ...
3. Vítř ho rozneseš po dalekém kraji
havraní pro něho na poli krákaří
4. Bylo tu, není tu ...
4. Kráká starý havran krákat nepřestane
dokud v Koločavě živý chlap zůstane

Válka růží (*Spirituál kvintet*)

- Dmi

Dmi

G

Dmi

A

1. Už rozplynul se hustý dým, derry down, hej, down-a-down,

Dmi

Gmi

Dmi

A

nad ztichlým polem válečným, derry down,

F

C

A

Dmi

C

Bb

A

jen ticho stojí kolkolem a vítěz plení vlastní zem,

Dmi

Gmi

A

Dmi

je válka růží, down, derry, derry, derry down-a-down.

2. Nečekej soucit od rváče, derry down, hej, down-a-down,

kdo zabíjí ten nepláče, derry down,

na těle mrtvé krajiny se mečem píšou dějiny,

je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

3. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,

dva rody živí jeden hněv, derry down,

kdo změní, kam se nahnul trůn, zda k Yorkům nebo k Lancastrům,

je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

4. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,

však hlína pije jednu krev, derry down,

ať ten či druhý přežije, vždy nejvíc ztratí Anglie,

je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

4. Bezdýmej prach a prvotřídní autáky

falešný dolary a whisky hektáky

mafie naše máma decentně hejbe s náma

you are my sugar baby make love get back.

Bedna vod whisky (Hoboes)

1. Dneska už mně fóry ňak nejdou přes pysky,
Ami C Ami E
Ami C Ami E
stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,
C Ami E
stojím s dlouhým vobjkem jak stájovej pinč,
Ami C Ami E
tu kravatu, co nosím, mi navlík' soudce Lyrň.

R. Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
A D D E A
D D E A
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
D E A
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
D E A

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.
D E A
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
a chlastal bych tam s Billem a chlastal by tam Ben.

R. Tak kopni do tý bedny ...

3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.

R. Tak kopni do tý bedny ...

4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zvostane jen dířka mrňavá,
jenom dířka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec, a whisky ani lok.

Už to nenapravím (Máci)

1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,
Ami D
F E E7
ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji dávno nestál,
Ami D
v devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí,
F E E7
já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiným městě.

Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,
Ami
že stavíš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka
G E
zadní otevřená, zadní otevřená,
A7
já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,
Dmi
to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,
G E
že jsi unavená, že mě unavená.

2. Já čekala jsem, hlavu jako střep, a zdálo se, že dlouho,
může za to vinný sklep, že člověk často sleví,
já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou touhou,
já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost, kolik přesně, nevím.
Pak jedenáctá bila a už to bylo passé,
já dřív jsem měla vědět, že vidět chci tě zase,
láska nerezaví, láska nerezaví,
ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,
byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,
už to nenapravím, už to nenapravím.

Tunel jménem Čas (*Hoboes*)

1. Těch strašnejch vlaků, co se ženou kolejí tvejch snů, E G#mi E7 A
Ami E F#7 H7
těch asi už se nezavíš do posledních dnů,
E G#mi E7 A
a hvězdy žhavejch uhlíků ti nikdy nedaj' spát,
Ami E Fmaj7/5- E
tvá dráha míří k tunelu a tunel, ten má hlad.

2. Už kolikrát ses mašinfíry zkusil na to ptát,
kdo nechal roky nejhezčí do vozů nakládat,
proč vlaky, co si každou noc pod voknem laděj' hlas,
spolyká díra kamenná, tunel jménem Čas.

3. Co všechno vlaky vodvezly, to jenom pán Bůh ví,
tvý starý lásky, mlaďej hlas a slova bláhový,
a po kolejích zmizela a padla za ní klec,
co bez tebe žít nechtěla a žila nakonec.

4. A zvonky nočních nádraží a vítr na tratích
a honky-tonky píána a uplakaný smích
a písničky a šťastný míle na tulácký pas
už spolkla díra kamenná, tunel jménem Čas.

5. Než poslední vlak odjede, a to už bude zlý,
snad ňákej minér šikovnej ten tunel zavalí
a veksl zpátky přehodí v té chvíli akorát,
i kapela se probudí a začne zase hrát.

6. Vlak v nula-nula-dvacetpět bude ten poslední,
minér svou práci nestačí dřív, než se rozední,
ten konec moh' bejt veselej, jen nemít tenhle kaz,
tu černou díru kamennou, tunel jménem Čas.

R. Tak kopni do tý bedny, ať panstvo něčeká,
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
tak kopni do tý bedny!

Blátivá cesta (*Pacificke*)

R. Blátivou, blátivou cestou dál nechceš jít,
kde jen máš toulu bláznivou,
kde jen máš, co chtěl jsi mít, chtěl jsi mít.

1. A tak se koukáš, jak si kolem hrajou děti,
ve slunci kotě usíná,
a jak si před hospodou vyprávějí kmeti,
život prej stále začíná.

2. Z města tě vyhánějí ocelový stíny,
jak dříve šel bys asi rád,
z bejvalejch cest ti zbyly potrhany džíny,
čas běží, je to ale znát.

R. Blátivou, blátivou ...

3. Na poli pokoseným přepočítáš snopy,
do trávy hlavu položíš,
zdá se ti o holkách, co oči vždycky klopí,
po jiným ani netoužíš.

4. Měkký jsou stíny, dole zrcadlí se řeka,
nad jezem kolébá se prám,
kolem je ticho, že i vlastní hlas tě leká,
a přesto necítíš se sám.

R. Blátivou, blátivou ...

Rec. Snad se chtěl modlit:

”Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský,
snad mi tedy Bůh odpustí ...”

R. Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
lodní deník, a v něm, co jsem psal ...

Tři kříže (*Hop trop*)

^{Dmi} 1. Dávám sbohem všem břehům prokletejm,
^C ^{Ami}
^{Dmi} který v drápech má ďábel sám,
^{Ami} ^{Dmi}
^C bílou přídí šalupa “My Grave”
^{Ami} ^{Dmi}
^{Dmi} mřítí k útesům, který znám.

^F ^C ^{Ami}
R. Jen tři kříže z bílýho kamení
^{Dmi} ^{Ami} ^{Dmi}
někdo do písku poskládal,
^F ^C ^{Ami}
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
^{Dmi} ^{Ami} ^{Dmi}
lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce-kámen a jméno Stan.

R. Jen tři kříže...

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

R. Jen tři kříže...

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Fatty Rogers těm dvěma život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek’ ...

Blues folsomské věznice (*Greenhorns*)

^G 1. Můj děda bejval blázen, texaskej ahasver,
^{G7}
^C a na půdě nám po něm zůstal ošoupanej kvér,
^{D7} ^G
ten kvér obdivovali všichni kámoši z okolí
^G a máma mi říkala: “Nehraj si s tou pistolí!”

2. Jenže i já byl blázen, tak zrajej pro malér,
a ze zdi jsem sundával tenhleten dědečkův kvér,
pak s kapsou vyboulenu chtěl jsem bejt chlap all right
a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Bonnie and Clyde.

3. Ale udělat banku, to není žádnej žert,
sotva jsem do ní vlítnul, hned zas vylít’ jsem jak čert,
místo jako kočka já utíkám jak slon,
takže za chvíli mě veze policejní anton.

4. Teď okno mřížovaný mi říká, že je šlus,
proto tu ve věznici zpívám tohle Folsom Blues.
pravdu měla máma, radila: “Nechoď s tou holkou!”,
a taky mi říkala: “Nehraj si s tou pistolkou!”

Betty (*Hop trop*)

1. Já na plachtu svýho vozu jako každej jsem si psal:
Gmi F D
“Hrab a dťi anebo umřil!” a pak na západ se hnul,
A G D
z plachty dávno jsou už cáry; ale heslo platí dál,
G D A7 D D7
mě vítá Kalifornie, tak nač bych umřel.

R. Betty, vyndej z bedny soudek, rozžvejčkám a spolknou špunt,
G D G Ami
upíchnem se právě tadý, v ruce žmoulám slibnej grunt,
D G Ami
doufám, že to s nima zmačknu, vodsad dál už nepudem,
D G Gmi
navěky snad přece smůla nebude mým osudem.

2. Zarazíme první kolk, druhéj támhle musí bejt,
za potok dej ty dva další, budeme v něm zlato mejt,
jedu sehnat ňakej ouřad, Betty, pojď mě vobejmout,
tebe přiklepi mi tenkrát, teď i dílec přiklepnou.

R. Betty, vyndej z bedny soudek ...

Tři bratři (*Spiritual kvintet*)

1. Tři bratři žili kdys v zemi skotské,
Ami D Ami E
v domě zchudlém jim souzeno žít,
Ami
ti kostkama metali, kdo z nich má jít,
D Ami Emi
kdo z nich má jít,
F C G Ami
kdo z nich má na moři pirátem být.

2. Los padl a Henry už opouští dům,
ač je nejmladší z nich, vybrán byl,
by korábý přepadat, na moři žil,
na moři žil,
své bratry z nouze tak vysvobodil.

3. Po dobu tak dlouhou, jak v zimě je noc,
a tak krátkou, jak zimní je den,
už plaví se Henry, když před sebou objeví
loď, pyšnou loď:
“Napněte plachty a kanóny ven!”

4. Čím kratší byl boj, tím byl bohatší lup,
z vln už ční jenom zvrácený kýl,
teď Henry je boháč, když boháče oloupil,
loď potopil,
své bratry z nouze tak vysvobodil.

5. Do Anglie staré dnes smutná jde zvěst,
smutnou zprávu dnes dostane král,
ke dnu klesla pyšná loď poklady Henry si
vzal, on si vzal;
střežte se moře, on vládne tam dál!

7. Z tmr si lzko zhotovit dej,
druh z rz pro m nech stlt,
jen pchy sv a Boha se přej,
proč nechci vc tvou ženou se stát.

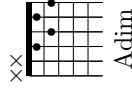
Divok kon (*Jarek Nohavca*)

Emi Ami Emi G Ami Emi
1. /: J vidí divok kon, běželi soumrakem, :/
Ami Emi Ami Emi Adim C
vzduch tk byl a divn von tabákem,
Ami Ami Emi H7 Emi
vzduch tk byl a divn von tabákem.

3. Snad vesmr nad vesmrem, snad lístek na vnost,
naše touho, jt neumírej, sil máme dost.

5. Stbla trávy skln hlavu, stav se doiku,
král s dvořany přijíždí na popravu zbojk.

7. J vidí divok kon ...

2. F
sper

4. V
mlo

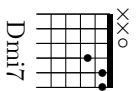
6. C
s ko

Dokud se zpívá (*Jarek Nohavica*)

1. Z Těšina vyjíždí vlaky co čtvrťhodinu,
C Emi Dmi7 F C Emi Dmi7 G
C Emi Dmi7 F C Emi Dmi7 G
včera jsem nespál a ani dnes nespochinu,
F G C Ami G
svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,
F G F G C Emi Dmi7 G
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem mlhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

5. Z Těšina vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
že dokud se zpívá, ještě se neumřelo,
že dokud se zpívá, ještě se neumřelo

2. V
srdec
ze šl
ale c

4. S
hou
i kd
tak

Trh ve Scarborough (*Spirituál kvintet*)

1. Příteli, más do Scarborough jít,
G Emi G A Emi
dobře vín, že půjdeš tam rád,
G FmiEmi D
tam dívku najdi na Market Street,
Emi A C DEmi D Emi
co chtěla dřív mou ženou se stát.

2. Vkaž ji, ať šátek začne mi šít,
za jehlu nit však smí jenom brát
a místo příze měsíční svit,
bude-li chtít mou ženou se stát.

3. Až přijde máj a zavoní zem,
šátek v písku přikaz ji prát
a ždímat v kvítí jabloněm,
bude-li chtít mou ženou se stát.

4. Z vrkočů svých ať uplete čtun,
v něm se může na cestu dát,
s tím šátkem ať vejde v můj dům,
bude-li chtít mou ženou se stát.

5. Kde útes ční za přívaly vln,
zorej dva sáhy pro růží sad,
za pluh ať slouží šípkový trn,
budeš-li chtít mým mužem se stát.

6. Osej ten sad a slzou ho skrop,
choď těm růžím na loutnu hrát,
až začnou kvést, tak srp se chop,
budeš-li chtít mým mužem se stát.

Toulavej (*Vojta Kidák Tomáško*)

1. Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj',
ať vám poví, proč mi říkáj', proč mi říkáj' Toulavej.
2. Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí: je mu hej,
tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá Toulavej.
- R.** Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát
na půdě celta se prachem stydí a starý songy jsem zapomněl hrát,
zapomněl hrát.
3. Někdy v noci je mi smutno, často bejvám doma zlej,
malá daň za vaše "umí", kterou splácí Toulavej.
4. Každěj měsíc jiná štace, čekáš, kam tě uložej',
je to fajn, vždyť přece zpíváš, třeba smutně, Toulavej.
- R.** Sobotní ráno mě neuvidí ...
5. Víím, že jednou někdo přijde, tiše písne: no tak jdem,
známí kluci ruku stisknou, řeknou: vítej, Toulavej.
6. Budou hvězdy jako tenkrát, až tě v očích zabolej',
celou noc jim bude zpívat jeden blázen - Toulavej.
- R.** Sobotní ráno nám poletí vstříc, budeme u cesty stát,
vypráším celtu a můžu vám říct, že na starý songy si vzpomenu rád,
vzpomenu rád.
7. Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj',
ať vám poví, proč mi říkáj', proč mi říkáj' Toulavej.

Dům U vycházejícího slunce ()

1. Snad znáš ten dům za New Orleans,
ve štítu znak slunce má,
je to dům, kde lká sto chlapců ubohejch
a kde jsem zkejs' i já.
2. Mý mámě Bůh dal věnem svatebním
jen prát a šít blue jeans,
táta můj se flákal jen
sám po New Orleans.
3. Bankrotář se zhroutil před hernou,
jenom bídu svou měl a chlast,
k putykám pak táh' tu pout mizernou
a znal jen pít a krást.
4. Být matkou, dám svým synům
lepší dům, než má kdo z vás,
ten dům, kde spím, má emblém sluneční,
ale je v něm snůh a mráz.
5. Kdybych směl se hnout z těch klestí,
pěstí vytrhnout tu mříž,
já jak v snách bych šel do New Orleans
a měl tam k slunci blíž.
6. = 1.

Fi-li-mi (*Spiritual Kuintet*)

1. F_{mi} Čert aby vzal už tuhle trať, $\text{G}_{\sharp}^{\text{#}}$ kdo hledáš práci, tak se ztratě,
 F_{mi} že nemáš prachy, no tak ať, C_{mi} jó, F_{mi} tak se na to dívám!

F_{mi} R. $\text{F}_{\text{li-mi}}$ -jo-ri-jů-ri-ri-ej, $\text{G}_{\sharp}^{\text{#}}$ $\text{F}_{\text{li-mi}}$ -jo-ri-jů-ri-ri-ej,
 F_{mi} $\text{F}_{\text{li-mi}}$ -jo-ri-jů-ri-ri-ej, C_{mi} F_{mi} ted zpívám.

2. Jen pražec chop a kolej suň, chytě lano, táhni jako kůň,
pod tlhou jako medvěd fuň, jó, tak se na to dívám!

R. Fi-li-mi ...

3. Z kůže se loupeš jako had, je vedro, že by jeden pad',
na vodu smíš jen vzpomínat, jó, tak se na to dívám!

R. Fi-li-mi ...

4. Když konečně máš vody dost, určitě přes ni stavíš most,
kláda ti ráda zlomí kost, jó, tak se na to dívám!

R. Fi-li-mi ...

5. Na rukách už jsem potěžkal většinu těch okolních skal,
ještě to cejtí každěj sval, jó, vo tom si ted zpívám!

R. Fi-li-mi ...

6. Slunce už dělá z trávy troud,
jen kdybych se směl vodsadě hnout,
na tuhle trať zapomenout, jó, tak se na to dívám!

R. Fi-li-mi ...

Tak si tam stůj (*Hop trop*)

1. Tak si tam stůj, D_{mi} C já dál tě klidně na krajnici nechám, G_{mi} B_{\flat}
 D_{mi} C G_{mi} B_{\flat} tak si tam stůj, už za chvíli se hodně sešerě,
 D_{mi} A_{mi} F G_{mi} A_{mi} nezastavím, a nebude to tím, že zrovna spěchám,
 G_{mi} D_{mi} nezastavím, když vidím, že mi někdo nevěří.

R. C D_{mi} Polykám dálku, letí mi čas,
 B_{\flat} A^7 D_{mi} když nezamáváš, tak vem tě das.

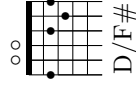
2. Tak si tam stůj, já napíšu do špíny na kontejner,
tak si tam stůj, já cestou s někým povídat si chtěl,
nezastavil můj udejechanej zablácenej trailer,
nezastavil, tvý pohrdavý oči uviděl.

R. Polykám dálku, letí mi čas...

3. Tak si tam stůj, snad naloží tě nákej lepší auták,
tak si tam stůj, už za chvíli tě večer zastudí,
zastavím tam, kde za pár hodin vystřídá mě parták,
zastavím tam, kde za zádama se mi probudí.

Šnečí blues (*Jarek Nohavica*)

- G C7 G D/F# G C G D7
1. Jednou jeden šnek šíleně se lek',
G G7 C Cmi
nikdo už dnes neví, z čeho se tak zjevil,
G C7 D7 G D7
že se dal hned na útěk.
2. Přes les a mýtinu rychlostí půl metru za hodinu,
z ulity pára, ohnivá čára,
měl cihlu na plynu.
3. Ale v jedné zatáčce, tam v mechu u svlačce,
udělal šnek chybu, nevyhnul se hříbu,
nevyhnul se bouračce.
4. Hned seběhl se celý les a dali šneka pod pařez,
tam v tom lesním stínu, jestli nezahynul,
tak leží ještě dnes.
5. A kdyby použil vůz anebo autobus,
/: nebylo by nutné zpívat tohle smutné,
smutné šnečí blues. :/

D/F#

6. Jen Bůh mi víru zachovej a nasednout mi sílu dej,
Fmi C#
můj vagón bude pérovej,
Bbmi Cmi ~ Fmi
jó, vo tom si teď zpívám!
- R. Fi-li-mi ...

Fram (*Wabi Danělk*)

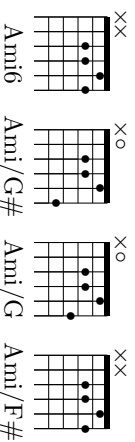
1. Zas mě to táhne o kus dál, zas nemám doma nikde stání,
 desítky důvodů si sháním, už abych na cestu se dal.

2. Pelikán křídly zamával, vítr je příhodný a stálý,
 za námi slunce mosty pálí, tak proč bych ještě vyčkával.

Klenotník měsíc zavřel krám,
 obrysy domů v dálce mizí, tak naposled ti zamávám
 z paluby lodi jménem Fram.

3. Dávno už vyvětral se dým mých věčných cigaret a dýmek,
 ty žiješ jenom ze vzpomínek, a já se stále nevracím.

R. Klenotník měsíc zavřel krám, z výkladu svoje šperky sbírá,
 chlap jen tak lehce neumírá, na modré lodi jménem Fram
 tě za pár roků vyhledám.

Škrábej (*Hop trop*)

1. Trojstěžníku plachty k rozervání napnutý,
 třináctej den je to s náma nějaký nahnutý,
 smůlu táhnem za kormidlem s sebou po vlnách,
 my lodníci jsme na tom nejhůř, vím to na tuť,
 pískovcovou cihlu v ruce, záda vohnutý,
 bocman vríská, nejradši bych po krku mu sáhl.

R. Hej, hej! Škrábej ty prkna, ať jsou blý! Hej, hej! Škrábej, ty prkna musej' bejt!
 Hej, hej! Říkej si klidně každou chvíli:
 nebudem splat, ruce spínat, žalmy zpívat, hou!

2. Bez vody jsme všichni skoro žízni leknutý,
 nikomu z nás nevadí, že spíme vobutý,
 stejně každěj den jeden z nás končí na marách,
 čert aby vzal bocmana a s ním i drhnutí,
 ze kterýho máme teď ty záda vohnutý,
 chcem bejt rovný, až do pekla přetročíme práh.

R. Hej hej ...

Strom (*Ozvěna*)

Ami G
1. Polní cestou kráčeli šumari do vísky hrát,
Ami G
svatby, polhrby tahle cesta poznala mnohokrát,
F G Ami
po jedné svatbě se chudým lidem synek narodil
F G E
a táta mu u prašný cesty života strom zasadil.

A F#mi
R. A on tam stál, a koukal do polí,
D E
byl jak král, sám v celém okolí,
A F#mi D Dmi
korunu měl, korunu měl, i když ne ze zlata,
A E A
a jeho pokladem byla tráva střapatá.

2. Léta běží a na ten příběh si už nikdo nevzpomněl,
jen košatý strom se u cesty ve větru tiše chvěl,
a z vísky bylo město a to město začlo chtít
asfaltový koberec až na náměstí mít.

R. A on tam stál ...

3. Že strom stál v cestě plánované, to malý problém byl,
ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil,
tak naposled se do nebe náš strom pak podíval
a tupou ránu do větroví už snad ani nevnímal.

R. A on tam stál ...

4. Při stavbě se ukázalo, že silnice půjde dál,
a tak kousek od nové cesty smutný pařež stál,
dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával
a jen přítel vítr si o něm píseň na strništích z nouze hrál.

R. Jak tam stál ...

Frankie Dlouhán ()

G C G
1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
G D C G
lidem nad hlavou, smutnou dálavou, G
G C
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
D C G
za čas odletěl, každý zapomněl.

D
R. Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán,
C G
po státech toulal se jen sám,
C G D
a že byl veselej, tak každej měl ho rád.
C G Emi
Tam ruce k dlu mlčky přiloží a zase jede dál,
C D
a každej kdo s ním chvilku byl,
C D G
tak dlouho se pak smál.

2. Tam kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
A když pak ranče večer tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, nocí s písní dál.

3. Tak Frankieho vám jednou našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše klidně spí.
Bůh ví jak,za co, tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

Hajnej Hruška (*Hop trop*)

1. Na pařež já usednu si v lesním pološe_ru
a na hajnýho vzpomenu si, jenž má hezkou dceru,
na hajnýho Hrušku a jeho dceru - samej skvost,
jenže von má pušku a s puškou střeží dcery ctnost.

2. Na pařezu přemejšlm, a dá to velkou fušku,
jak bych vyzrál na hajnýho, na hajnýho Hrušku,
na Hrušku a jeho zbraň a křepeláka Azora,
kterej hlídá jako saň vchod do hájovny ze dvora.

R. A štěká přitom na srnce, na datly i žlůvy,
na tulýka na trnce, na vejry i sůvy,
na chudáka vandráka von štěká ponejvíce,
vidí ve mně pytláka, co lící na zajíce.

*. Vrr haf, vrr haf, sypej si to, vrr haf, fuj fuj fuj,
vrr haf, vrr haf, sypej si to, paděj pryč a upaluj!

3. Hruška zbystří sluch i zrak a vzkřikne: "Namouvěru,
zas je tu ten darebák, co zprznit mi chce dceru,
zas je tu ten chuligán, co slídí, kde je dcerka,
jenže já se do něj dám a proženu mu perka!"

4. A už běží, v hubě pěnu, dělá dlouhý kroky,
pušku k palbě připravenu, má v ní srnčí broky,
letí, letí jeko blesk ze světlice na dvorek,
ve vočích má divnej lesk i jeho pejsek Azorek.

Starý příběh (*Spirituál kvintet*)

1. Řek' Mojišš jednu lidu svému: přišel čas,
dnes v noci tiše vytrati se každý z nás.
Mává, mává nám všem svobodná zem.

2. Já říkám rovnou: každý ať s tím počítá,
že naše cesta ke štěstí je trnitá.
Mává, mává nám všem svobodná zem.

R. Kdo se bojí vodou jít,
ten podle tónů faraónů musí žít.
Mává, mává nám všem svobodná zem.

3. Až první krůček bude jednou za námi,
tak nikdo nesmí zaváhat, dát na fámy.
Mává, mává nám všem svobodná zem.

4. Pak tenhle vandr všem potonkům ukáže,
že šanci má jen ten, kdo má dost kuráže.
Mává, mává nám všem svobodná zem.

R. Kdo se bojí vodou jít ...

5. Ten starý příběh z Bible vám tu vykládám,
ať každý ví, že rozhodnout se musí sám.
Mává, mává nám všem svobodná zem.

R. Kdo se bojí vodou jít ...

4. Tak Mirek Dušín s Červenáčkem jdou
a Jindra Hojer s Jarkou Metelkou,
za nima Rychlonožka s Bublinou,
naší krásnou chlapeckou krajinou.
G D C Emi
Duj, duj, duj, fujaro vítězná.

R. Ten, ktorej má rád štvance na lišky i kance,
když vypukne pralice, vždycky v ní má šance,
on si troufne na zvíře tak, jako medvěd velký,
a milýho trempíře chce kousnout do pr...avý ruky.

5. Víím, jak vyzrát na hajnýho, ba i na Azora:
vyšťuduju na vrchního lesů revizora,
až přijedu na kontrolu se služební volhou,
postavím je do pozoru, což je mojí touhou.

6. Počkej, hajnej, povím na tě, že jsi prodal jedli,
žeš' ji stěлил nástojatě, a on bude zbledlý,
“smilujou se, revizore, vždyť mám doma dceru,”
jenže, Hruško, na tvou dceru já už dávno ... hej, беру!

Rec. Tak teda, tatínku, do smrti dobrý, ne?

*****. A to bude asi všecko, na zdi visí puška,
pod ní kolíbá mi děcko můj tchán - hajnej Hruška ...

Hlídač krav (*Jarek Nohavica*)

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:
“Dobře se uč a jez chytrou kaši,
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,
takový doktor sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu,”
já jim ale na to řekl: “Chci být hlídačem krav.”

R. Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštaný, mýt se v lavoře,
od rána po celý den zpívat si jen,
zpívat si: pam pam pa dam ...

2. K vámocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,
ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R. Já chci ...

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
s nobama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R. Chtěl bych mít ...

Rychlé šípy (*Wabi Rývola*)

1. Můj život je hned plný nesnází,
na jaře když duben přichází,
já vracím se do poválečnejch let,
kdy vycházel náš starý dobrý Vpřed,
já žlutý kvítek za klopou si dám
a píseň Vontů tiše zabroukám,
do Stínadel se šerem vypravím,
snad potkám cestou Losnu, co já vím.

2. Dunivá Kateřina burácí
a Široko má dávno po práci,
jen já se vracím Mýsí pastí sám,
nevím, co s jezskem v kleci dělat mám.
Bohouš, Dlouhé Bidlo, Štětínáč,
pan Fišer pustil z okna květínáč,
Jan Tleskač, Jiří Rymář a tak dál,
pan Foglar tohle nikdy nenapsal.

3. To Rychlé šípy samy byly v nás
a žlutý kvítek symbolem byl krás,
co nemůže nám nikdy nikdo vzít,
kdo kopal studnu, aby druhéj moh pít.
Snad jednou až se jaro navrátí,
můj život píseň Vontů obrátí,
já svobodný a čistý půjdu dál
a směšný bude ten. kdo se mi smál.

Pošťák (*Hop trop*)

1. Psal jsem ti, brácho, a na ouřad psaní šel dát,
psaní vo tom, že jsem černej, že z fleku bych krad',
z váčku jsem lovil pár centů a šéf mi vtom řek':
pošťák se nevrátil, jestli bych vzal po něm flek,
sáne mi dal, tresky v balíku pro psy a kvér,
brašnu, v ní lejstra, a po zádech plác' mě: "Buď fér!"

R. Pošťák se má, za známky neplatí,
hlavně když se s pytleem prachů někam neztratí,
pošťák se má, a když se neztratí,
za pět roků utopený sáne zaplatí.

2. Ten rok byl divnej, i slunce si přišlo nák dřív,
led se měl hnout, a když ne, tak to stal by se div,
místo jsem našel, kde předjíždět Kobuk měl jít,
dál předák nechtěl a já nerad musel psy bít,
zázrakem živej pak dostal se na druhéj břeh
bez psů a sání, a proklínal zbytečnej spěch.

R. Pošťák se má ...

Hotel Hillary (*Poutníci*)

1. Tvař se trochu nostalgicky, už tě nikdy nepotkám,
máš to jistý provždycky, nastav uši vzpomínkám,
jak tě znám, i v tuhle chvíli měl bys řeči pepný,
jak tenkrát, když nám tvrdili, že je vítr stříbrný.

R. A tváře měli kožený, my jim zdrhli z průvodu,
zahodili lampióny a našli hospodu,
ale taky Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin
a žádostivost těla a pak radost z volovin,
a ta nám zbejvá.

2. Po večerech pro diváky dělali jsme kašpary,
pak na zemi dva spacáky - náš Hotel Hillary,
slavný sliby jsme už znali, i to, jak se neplní,
a cenzori nám kázali o správným umění.

R. A tváře měli kožený ...

3. A tak válčím s nostalgii, bují ve mně jako mech,
a pořád všechno slibují starý hesla na domech,
ty jsi splatil všechny dluhy, i za Hotel Hillary,
a já vyházu ty černý stuhy funebrákům navzdory.

R. Vždyť mají tváře kožený, my jim zdrhnem z průvodu,
zahodíme lampióny a najdem hospodu,
a tam svýho Jacquese Brela a s ním smutek z cizích vin
a žádostivost těla a pak radost z volovin,
/: a ta nám zbejvá. :/

Hudsonský šíř (*Wabi Daněk*)

1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vřeny
G Ami C

Ami
 G
 Ami
 G
 Ami
 G
 Ami

2. Ten, kdo nepřikládá ublí, šif když na měčinnu vjel, málo zná, málo zná, ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl, ať se na hudsonský šíř najmout dá, johoňo.

R. ^FAhoj, páru tam hod, ^{Amü}

G Ami
ať do pekla se dříve dohrabem,
G AmiG Ami
johoho, johoho.

3. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostených lodníků jako já, jó, jako já, ten, kdo cejtí se být chlapem, umí dělat rotyku, ať se na hudsonský šířý naimout dá, joho.

4. Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil, málo zná, málo zná, kdo necejtil hrůzu z vody, kde se málem utopil, ať se na hudsonský šířý najmout dá, johocho.

R. Ahoj, páru tam hoď ...

5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad jako já, jó, jako já, kdo chce celý noci čuchat pekelnýho volně smrad, ať se na hudsonský šifry najmout dá, joho.

4. Dnes měj, Pane, co v nebi je tvůj dům,
mou duši, když život patří katům,
katům mým v polích s bavinou.

R. Den za dnem ...

Pole s bavlnou (*Rangers/Plavci*)

1. Pane můj, co v nebi je tvůj dům,
F C7
má máma můj život dala katům,
F C
katům mým v polích s bavlnou.
C C7
Pane můj, co v nebi je tvůj dům,
F C
má máma můj život dala katům,
G7 C F C
katům mým v polích s bavlnou.

R. Den za dnem kůže zná bič katů,
C7 F
vidíš jen černý záda bratrů, G7
jak tam dřou v polích s bavlnou,
C C7
to, co znáš ty v Lousianě, F C
černý záda znaj' i v Texacaně, G7 C F C
i tam jsou v polích s bavlnou.

2. Já vím, brzy musí přijít soud,
černý záda práva na něm vyhrajou,
Boží soud v polích s bavlnou.

R. Den za dnem ...

3. Chtěl bych jít na potem zvlhlý lány,
tak řekni, Pane můj, černý zvoňte hrany
katům mým v polích s bavlnou.

R. Den za dnem ...

6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
kdo je sám, jó, jako já,
kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě přima kluk,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johocho.

Jarní tání (*Brontosauři*)

1. Když první tání cestu sněhu zkrátilí
G Emi Emi D
Emi F# Hmi
a nad ledem se voda objeví,
Emi D
voňavá zem se sněhem tiše plíží,
G Emi F# Hmi
tak nějak líp si balím, proč, Bůh ví.

R. Přišel čas slunce, zrození a trátí,
G D
G D F#
na kterejch potkáš kluky ze všech stran,
Hmi
/: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,
G F# Hmi
oživne kemp, jaro, vítej k nám. :/

2. Kdo ví, jak voní země, když se budí,
pocit má vždy, jak zrodil by se sám,
jaro je lék na řeči, co nás nudí,
na lidi, co chtěj' zkazit život nám.

R. Přišel čas slunce ...

3. Zmruznout by měla, kéž by se tak stalo,
srdce těch pánů, co je jim vše fuk,
pak bych měl naději, že i příští jaro
bude má země zdravá jako buk.

R. Přišel čas slunce ...
G F# Hmi
+ oživne kemp, jaro, vítej k nám ...

R. Zpívati: cirhóza, trombóza, dávivý kašel,
tuberkulóza, hele, já jsem to našel!
Neuróza, skleróza, křivičná záda,
paradentóza, no to je paráda!
Byli slabí na těle, ale silní na duchu,
žili vesele, než měli poruchu.

Pochod marodů (*Jarek Nohavica*)

- Ami7 C G F Ami
1. Krabička cigaret a do kafe rum, rum, rum,
dvě vodky a fernet a teď, doktore, čum, čum, čum,
Dmi F Ami Dmi F E
chrapot v hrudním koši, no to je zážitek,
Ami C G F Ami
my jsme kámoši řidičů sanitek, -tek, -tek.
2. Měli jsme ledviny, ale už jsou nadranc, -dranc, -dranc,
i tělní dutiny už ztratily glanc, glanc, glanc,
u srdce divný zvuk, co je to, nemám šajn,
je to vlastně fuk, žijem fajn, žijem fajn, fajn, fajn.

Ami C G C
R. Čirhóza, trombóza, dávivý kašel,
Dmi Ami E Ami
tuberkulóza - jó, to je naše!
C G C
neuróza, skleróza, ohnutá záda,
Dmi Ami E Ami
paradentóza, no to je paráda!
Dmi Ami G C
Jsme slabí na těle, ale silní na duchu,
Dmi AmE Ami
žijem vesele, juchuchuchuchu!

3. Už kolem nás chodí pepka mrtvice, -ce, -ce,
tak pozor, marodi, je zlá velice, -ce, -ce,
zná naše adresy a je to čiperka,
koho chce, najde si, ten natáhne perka, -rka, -rka.
4. Zítra nás odvezou, bude veselo, -lo, -lo,
doktoři vylezou na naše tělo, -lo, -lo,
budou nám řezati ty naše vnitřnosti
a přitom zpívati ze samé radosti, -sti, -sti.

Jdem zpátky do lesů (*Žalman*)

- Ami7 D G C G
1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
Ami7 D G C G
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
Ami7 D G Emi
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
Ami7 D G D
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?

G Emi
R. Z ráje, my vyhnání z ráje,
Ami7 C7 G D
kde není už místa, prej něco se chystá,
G Emi
z ráje nablýskaných plesů
Ami7 C7 G
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svého pána poprosí.

R. Z ráje...

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R. Z ráje...

Kdysi a kdesi (*Šlitr/Suchý*)

1. Kdysi a kdesi bylo nebylo,
minomety metaly a dělo páliło,

pan velitel roty na to nebral ohledy,
řek', abych si obul boty a šel na zvědy.

R. Vyfasujem kvér a flašku džinu,
skrze tmu si tunel vydlabem,
přes Waterloo za Hercegovinu,
podél Mississippi až do Ústí nad Labem.

2. I vyšel jsem za malou chvíli směrem k severu,
aby Turci netušili, že je nežeru,
že mám bodák na bodání, pažbu k bušení,
Taliaři nemají zdání ani tušení.

R. Vyfasujem kvér a flašku džinu ...

3. V zákopech si Němci tiše seděli,
aniž tu neděli o mě něco věděli,
času bylo málo a mě to hnalo tam,
kde se zdálo, že Tatarům hlavu zamotám.

R. Vyfasujem kvér a flašku džinu ...

4. Švédové si právě peklí vepřový,
když tu jsem na ně náhle vyběhl ze křoví,
jejích jediná mě střela minula,
a tak jsem tu bitvu v Kentu vyhrál tři-nula.

R. Vyfasujem kvér a flašku džinu ...

Pískající cikán (*Spirituál Kvintet*)

1. Dívka loudá se vinicí, tam, kde zídka je nízká,
tam, kde stráň končí vonicí, si písničku někdo pís-ká.

2. Ohlédne se a "propána!", v stínu, kde stojí líska,
švarného vidí cikána, jak leží, písničku píská.

3. Chvíli tam stojí potichu, písnička si jí získá,
domů jdou spolu ve smíchu, je slyšet cikán, jak píská.

4. Jenže tatík, jak vidí cikána, pěstí do stolu tříská,
"ať táhne pryč, vesta odraná, groš nemá, něco ti spíská."

5. Teď smutnou dceru má u vrátek, jen Bůh ví, jak se jí stýská,
"kéž vrátí se mi zas nazpátek ten, který v dálce si píská."

6. Pár šídel honí se po louce, v trávě rosa se blýská,
cikán, rozmarýn v klobouce, jde dál a písničku píská.

7. Na závěr zbývá už jenom říct, v čem je ten kousek štěstka:
peníze často nejsou nic, má víc, kdo po svém si píská ...

Píseň, co mě učil listopad (*Wabi Daněk*)

^G ^C ^G ^C
1. Málo jím a málo spím a málokdy tě vídám,
^G ^{Hmi} ^{Ami} ^{D7}
málokdy si nechám něco zdát,
^C ^G ^{G/F#} ^{Emi} ^C
doma nemám stání už od jarního tání,
^F ^G
cítím, že se blíží listopad.

^F ^C ^G
R. Listopadový písně od léta už slýchám,
^{Ami} ^C ^G
vítr ledový přinesl je k nám,
^F ^C ^G
tak mě něčekej, dneska nikam nepospíchám,
^{Ami} ^C ^G
listopadový písní naslouchám.

2. Chvůli stát a poslouchat, jak vítr větve čistí,
k zemi padá zlatý vodopád,
pod nohama cinká to poztrácené listí,
vím, že právě zpívá listopad.

R. Listopadový písně ...

3. Dál a dál tou záplavou, co pod nohou se blýská,
co mě nutí do zpěvu se dát,
tak si chvůli zpívám a potom radši pískám
píseň, co mě učil listopad.

R. Listopadový písně ...

R. Měl jsem jednou kvér a flašku džinu,
tmou si rádi, kamarádi, tunel vydlabem,
přes Waterloo za Hercegovinu,
podél Mississippi až do Ústí nad Labem.

Kláda (*Hop trop*)

1. Celý roky prachy jsem si skládal,
Hmi
D A Hmi
nikdy svýho floka nepropil,
vod lopaty měl volnutý záda,
D A Hmi
paty od baráku jsem neodlepil,
A Hmi
nikdo neví, do čeho se někdy zamotá,
D A Hmi
tohle já už dávno pochopil.

2. Taky kdysi vydělat jsem toužil,
brácha řek' mi, že by se mnou šel,
tak jsem háky, lana, klíny koupil,
a sekynu jsme svoji každěj doma měl,
a plány veliký, jak fajn budem se mít,
nikdo z nás pro holku nebrečel.

G D Emi Hmi A Hmi
R. Duni kláda korytem, bacha dej, hej, bacha dej!
G D Emi F#
S tou si, bráško, netykej, netykej !

3. Dřevo dostat k pile, kde ho koupí,
není těžký, vždýť jsme flkaný,
ten rok bylo jaro ale skoupý,
a teď jsme na dně my i vory svázaný,
a k tomu můžem říct jen, že nemáme nic,
jen kus práce nedodělaný.

R. Duni kláda ...

Outsider waltz (*Wabi Daněk*)

1. Dnes ráno, když bylo půl, při pravidelný hygieně
G Hmi
Ami C D
poklesls' hodně v ceně, když jsi zahkl' svůj zjev,
Ami D G Emi
už nejsi, co jsi býval, tu tvář nespraví ti masáž,
Ami D G D
marně se, hochu, kasáš, už nejsi lev a velkéj šéf.

R. Máš svůj svět a ten se ti hroutí,
G Emi
to dávno znám, já prožil to sám,
Ami D Ami D
krácíš dál a cesta se kroutí,
Ami Hmi D G
až potkáš nás na nů, tak přidej se k nám.

2. Jsi z vojny doma čtrnáct dnů, a na radnici velká sláva,
to se ti holka vdává, coš' jí dva roky psal,
ulicí tiše krouží ten blbej motiv z Lohengrina,
nemí ta - bude jiná, dopisy spal a jde se dál.

R. Máš svůj svět a ten se ti hroutí ...

3. Za sebou máš třicet let a zejtra ráno třetí stání
a nemáš ani zdání, jak to potáhneš dál,
ten, komus' kdysi hrával, se znenadání někam ztratil,
už nemáš, čím bys platil, no tak se sbal a šlapej dál.

R. Máš svůj svět a ten se ti hroutí ...

3. Kdo vést bude pluh, až půdu zakrojí –
 touha žít, touha žít,
 kdo zavolá den a úly vyrojí –
 touha žít, touha žít,
 člověk se drápe až někam k nebi blíž,
 dostává rány, a přesto leze výš,
 hleděj svůj sen, ať sílu neztratí touha žít, touha žít.

R. Oregon, Oregon, slyšíš, jak v dálce bije zvon ...

R. Oregon, Oregon, nesmíš tu stát jak uschlej strom,
 Oregon, Oregon, dál musíš jít.

Kluziště (*Karel Plíhal*)

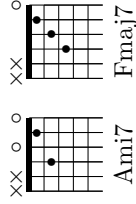
C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G
 1. Strejček kovář chytil kleště, uštíp' z noční oblo_hy
 C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G
 jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,
 C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G
 nejdřív ale chytil slinu, pak šáh' kamsi pro pivo,
 C Emi7/H Ami7 C/G Fmaj7 C Fmaj7 G
 pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.

C Emi7/H Ami7 C/G
 R. Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou C/G
 Fmaj7 C D7 G
 kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,
 C Emi7/H Ami7 C/G
 tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou
 Fmaj7 C Fmaj7 C
 kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
 pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem,
 celý svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
 na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

R. Zatím tři bílé vrány ...

3. Zpod víček mi vytrysk' pramen na značkané polštáře,
 kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
 kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
 do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.

Kometa (*Jarek Nohavica*)

1. ^{Ami} Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,
^{Dmi} zmizela jako laň u lesa v remízku,
^{G7} v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.
^{E7}
2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.
- ^{Ami} ^{Dmi} **R.** O vodě, o trávě, o lese,
^{G7} o smrti, se kterou smřít nejde se,
^{Ami} ^{Dmi} o lásce, o zradě, o světě
^E ^{E7} a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.
^{Ami}
3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.
4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvením ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.
- R.** Na na na na ...

Oregon / Touha žít (*Pacific*)

1. ^{Emi} Kdo vyhnal tě tam na cestu dalekou –
^G ^{Emi} touha žít, touha žít,
kdo zbouřil ti dům a pravdu staletou –
^G ^{Emi} touha žít, touha žít,
^{Ami} ^{Emi} těžko se ti dechá v těsným ovzduší,
^{Ami} ^{H7} že máš hlad a žízeň, to nikdo netuší,
^{Emi} kdo přes pláne hnul tvůj osamělý vůz –
^G ^{Emi} touha žít, touha žít.
- ^C ^D ^G ^{Emi} **R.** Oregon, Oregon, slyšíš, jak v dálce bije zvon,
^C ^D ^{Emi} Oregon, Oregon, slyšíš ho znít.
2. Kdo pár cajků tvých pod plachty naložil –
touha žít, touha žít,
kdo studenou zbraň ti k lci přiložil –
touha žít, touha žít,
na týhle cestě jen dvě možnosti máš:
buďto někde chcípnout, anebo držet stráž,
kdo vysnil ti zem a odvalu ti dal – touha žít, touha žít.
- R.** Oregon, Oregon, slyšíš, jak v dálce bije zvon ...

Ohradník (*Hop trop*)

1. Už sníh se ztrácí ze strání a zem začíná žít,
jenom blejsklo slunce do louží, už parťák na nás vlít',
toho flákání prej po farmě má právě akorát,
proto: "Chlapi, skočte do vozů a natáhneme drát."
2. Ty autáky maj shmilej rám a rozrachtanej plech,
dva džípy z války poslední jen stěží chytaj' dech,
kolikrát mi ten můj nechtěl jet, kolikrát bych do něj kop',
ale ohradníky stavím rád, je to náš jarní džob.

R. Stovky ran palicí a kůly budou stát
pro míle dlouhý vedení,
dvě stopy nad zemí pak izolátor dát,
stáda nám ohlídají dráty měděný.

3. Až pak za struny drátěný ten ohradníku drát
bolavý ruce vymění a večer začnou hrát,
budeme si všichni zpívat a spánek okradem,
ale ráno, až se rozední, tak zase dál se hnem.

R. Stovky ran palicí a kůly budou stát ...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.
6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až přistě přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.
- R.** O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě ...

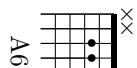
Krutá válka (*Spiritual kvintet*)

1. Tmou zní zvony z dálky, o čem to, milý, sníš,
G# A F#mi E A6 F#mi
hoří dál plamen válek a ráno je blíž,
H7 E C#mi F#mi G#mi
chci být stále s tebou, až trubka začne znít,
G# A F#mi E A E
lásko má, vem mě s sebou! Ne, to nesmí být!

2. Můj šál skryje proud vlasů, na pás pak připnu nůž,
poznáš jen podle hlasu, že já nejsem muž,
tvůj kapitán tě čeká, pojď, musíme už jít,
noc už svůj kabát svléká ... Ne, to nesmí být!

3. Až dým vítr stočí, tvář změní pot a prach,
do mých dívej se očí, tam není strach,
když vystřel tě raní, kdo dával by ti pít,
hlavu vzal do svých dlaní ... Ne, to nesmí být!

4. Ach, má lásko sladká, jak mám ti to jen říct,
každá chvíle je krátká a já nemám víc,
já mám jenom tebe, můj dech jenom tvůj zná,
nech mě jít vedle sebe ... Pojď, lásko má!

Nejdelší vlak (*Spiritual Kvintet*)

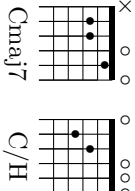
1. Proud řeky ví, kdy kámen pohladí,
F C C7
ví, kdy ho zastaví hráz,
F C C/H Ami
ví, voda ví, kdy ji noc ochladí,
C G C
a zná, jak pálí mráz.

2. Plout s vlnou výš a znát, kde je břeh tvůj,
slůvka tři prostá ti říct,
tam někde v dálce je návěstí “stůj!” ,
ráda tě mám, nic víc.

C G Emi F G
R. Vítr stín tvůj svál,
F C#aj7
nejdelší vlak jel dál,
F C C/H Ami
šestnáct vagonů měl, tenkrát měl,
Dmi G C
v posledním z nich jsi stál.

3. Kouř zprávu hlásí: nejdelší vlak tvůj
vrátí se, puždu mu vstříc,
blízko mých očí je návěstí “stůj!” ,
ráda tě mám, nic víc.

R. Vítr stín tvůj svál ...

Nehrálo se o ceny (*Hop trop*)

F#mi C#mi

1. Měli jsme bundy zelený,
D A
někomu občas lezly krkem,
Hmi E7
kdekdo si o nás myslel svý,
Hmi E7
jako by nikdy nebyl klukem.

2. Vůd lidí pohled kyselej
a kam jet, to nám bylo volný,
každej už hrozně dospělej,
i když to věkem bylo sporný.

D A
R. Když na nádraží při pátku
nám čekání se kdysi zdálo dlouhý,
D
víc než milión v prasátku
bylo nabídnutí cigarety pouhý,

3. Jméno si každej vysloužil
a bral ho stejně jako pravý,
vždyť na tom, jakěj kdo z nás byl,
stálo, jak bude přiléhavý.

R. Když na nádraží při pátku ...

4. Přesto, že každej jinam šel
životem úspěchů i pádů,
/: těžko by asi zapomněl
(A)
na partu dobrých kamarádů. :/

Krysař (*Pacifk*)

Emi C D Emi

1. Bylo to v dobách osvěcených, před branou krysař stál,
Emi Ami D Emi
městem šlo jako pohlazení, když na píšťalu hrál.

G C D
Viděl jak brány otvírají a každý šel mu vstříc,
Emi Ami D Emi
že lidé jeho píseň znají, každý chtěl slyšet víc.

2. Bylo to v dobách osvěcených, před branou krysař stál,
až jednou se svým doprovodem přišel i sám pan král,
prodej mi flétnu, chlapče milý, já všechno zlato ti za ni dám,
ten nápěv tolik roztomilý, dávno v srdci mám.

3. Povídá krysař: pane králi, ať píšťalka je tvou,
ať v kámen nikdy nepromění písničku nevinnou.

Vyjdi s tou písní mezi lidi, na každou ze všech cest,
ať slepý rázem krásu vidí, otvířej brány měst.

4. Otvířej srdce zatvrzelá, tulákům lámej hůl,
ať s tebou zpívá země celá, dej království všem půl.
Krejčíkům plátno, rybářům síť a včelám květů pyl,
já zase musím svou cestou jít, ty zpívej ze všech sil.

5. Bylo to v dobách osvěcených, před branou krysař stál,
městem šlo jako pohlazení, když na píšťalu hrál.
Kde jsou ty doby osvěcené, zatímco svět šel dál,
kde jsou ty písně zanícené, kam zmizel ten, co hrál.

Kulatý vobdelník (Hop trop)

R. /: Kulatý obdelník, kulatý obdelník,
A7 D
řalovej les a řlutá voda. :/

1. Pojd se mnou, ty moje poupě,
A7 D
já ukážu ti opiový doupe,
tam v těžkém dýmu omamejch jedů
A7 D
uvidíš řalovej les a řlutou vodu.

R. Kulatý obdelník ...

2. Ležím si na břiše, na zádech bednu kytu,
v kapse hrst hašise, žiju si v blahobytu,
dva kufy algeny dostal jsem za chatu
a potom za auták LSD lopatu.

R. Kulatý obdelník ...

3. Fennetrák posvačím, čuchnu si čikuli,
mám z toho čistidla fňák jak bambuli,
koněně v kómatu rysy mi přituhly,
sako a kravatu dají mi do truhly.

R. Kulatý obdelník ...

Nebeští jezdci (Waldemar Matuška)

1. Po zasmuřilé pustině jel starý honec krav,
Ami C
den temný byl a vítr ševalil ve stéblech trav,
Ami C
tu honák k nebi pohleděl a v hrůze zůstal stát,
F Ami
když z rozedraných oblaků uviděl stádo krav se hnát.

R. Jipija hej, jipija hou, to přizraky táhnou tmou.
C Ami F Dmi Ami

2. Ten skot měl nohy z ocele a oči krvavý
a na bocích mu plápolaly cejchy řevavý.
A oblohou se neslo jeho kopyt dunění
a za ním jeli honáci až k smrti znavení.

R. Jipija hej ...

3. Ti muži byli sinavý a kalný měli zrak
a marně stádo stáhali, jak mračno stáhá mrak.
A proudy potu máčely jim cáry kořilí
a starý honák uslyšel ten jekot kvilivý.

R. Jipija hej ...

4. Tu jeden z jezdců zastavil a pravil: “Pozor dej”,
svou duši hříchu vyvaruj a dáblu odpřeje,
bys nemusel se po smrti na věky věků štvát
a nekonečnou oblohou to stádo s náma hnát.

R. Jipija hej ...

Na kolena (*Ivan Hlas*)

1. Táhněte do háje, všichni pryč,
chtěl jsem jít do ráje a nemám klíč,
jak si tu můžete takhle žrát,
ztratil jsem holku, co ji mám rád.
2. Napravo, nalevo, nebudu mít klid,
dala mi najevo, že mě nechce mít,
zbitej a špinavej, tancuju sám,
váš pohled kárávej už dávno znám.

R. Pořád jen /: na kolena, na kolena, :// jé jé jé,
pořád jen /: na kolena, na kolena, :// jé jé jé,
pořád jen /: na kolena, na kolena, :// je to tak,
a vaše saka vám posere pták.

3. Cigáro do koutku si klidně dám,
tuhletu pochoutku vychutnám sám,
kašlu vám na bonton, vejmysly chytřejch hlav,
sere mě Tichej Don a ten váš tupej dav.

R. Pořád jen na kolena, na kolena, ...
a tenhle barák vám posere pták.

Lodníkův lament (*Hop trop*)

1. Já snad hned, když jsem se narodil,
na bludnej kámen sláp',
a do školy moc nechodil, i tak je ze mě chlap,
velký dusno, který nad hlavou mi doma viselo,
drsnýmu chlapu nesevědí,
já tuk' si na čelo.
- R.**
- Máma mě doma držela a táta na mě dřel,
já moh' jsem jít hned študovat, kdybych jen trochu chtěl,
voženit se, vzít si náskou trajdu copatou
a za její lásku platit celou vejplatou, hó hou.
2. Potom do knajpy jsem zašel a tam uslyšel ten žvást,
že na lodích je veselo a fasujou tam chlast,
a tak honem jsem se nalodil na starej vratkej křáp,
kde kapitán byl kořala a řval na nás jak dráb.
3. Vlny s kocábkou si házely a každěj dostal strach
a my lodníci se vsázeli, kdo přežije ten krach,
všechny krysy z lodi zmizely a v dálce maják zhas'
a první byl hned kapitán, kdo měl korkovej pás.
4. Kolem zubama už cvakali žraloci hladoví,
moc nikomu se nechtělo do vody ledový,
k ránu bouře trochu ustala, já mořskou nemoc měl,
všem, co můžou chodit po zemi, jsem tolik záviděl.

5. Jako zázrakem jsme dojeli, byl každý živ a zdrav
a všichni byli veselí, jen já jsem rukou máv',
na loď nikdy víc už nevezu, to nesmí nikdo chtít,
teď lituju a vzpomínám, jak jen jsem se moh' mít.

Na cestě - On the Road (*Wabi Daněk*)

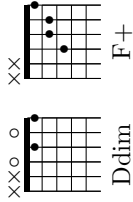
1. Kdyžsi u silnice stával, deku do půl zad,
ať si mával, jak si mával, nechtěli ho brát,
nikdy Kerouaca nečet' a neznal třetí proud,
přesto býval spolu s Deanem každěj víkend on the road.

2. Nikdy neměl ani zdání, jak se hrával bop,
měl jen slinu na toulání a překážel mu strop,
životem na plný pecky a neubírat plyn,
tuhle víru na svý pouti vždycky vzýval Sal i Dean.

R. Tak mi řekni, na co vlastně mám
moudrosti vyčtený z knížek,
co je dobrý, na to přijdu sám,
co je špatný, za tím křížek udělám.

3. Tohle na cestě mi říkal, já ho jednou vzal,
potom zavolał jen "dlky" a já frčel dál,
od těch dob jsem vždycky hlídal, ať kamkoliv jsem jel,
nestojí-li u patníku se svou vírou Dean a Sal.

4. Vždycky u silnice stával, vlasy do půl zad,
ať si mával, jak si mával, nechtěli ho brát,
nikdy tuhle knížku nečet' a neznal třetí proud,
přesto býval spolu s Deanem každěj víkend on the road,
on the road ...

Louisiana (*Hop trop*)

1. Ten, kdo by jednou chtěl bejt vopravdickej chlap
a na šífu křížit svět ho neleká,
teď příležitost má a stačí, aby se jí drap',
ať na tu chvíli dlouho nečeká.
- R.** Louisiana, Louisiana zná už dálky modravý,
bílá Louisiana, jako víra pevná loď,
podepiš a s náma pojd, taky hned si z bečky nahni na zdraví.
2. Jó, tady každej z nás má ruku k ruce blíž,
když to musí bejt, i do vohně ji dá,
proti nám je pracháč i kostelní myš,
nám stačí dejchat volně akorát.
- R.** Louisiana, Louisiana ...
3. Až budem někde dál, kde není vidět zem,
dvě hnáty křížem vzhůru vyletí,
zas bude Černej Jack smát se nad mořem,
co je hrobem jeho obětí.
- R.** Louisiana, Louisiana ...

Malý velký muž (*Pacific*)

1. Dokud ^{F#mi}tráva bude růst ^D
Řeky ^Epotécou a stoupat bude dým
Léta ^{F#mi}utečou a kam padne tvůj stín
Země ^{Hmi}tvá bude svou
Dokud ^Anoci střídá den
vítr bude vát a mraky ^{C#f}poplujou
Slunce bude plát a tak jak léta jdou
Země ^{F#mi}tvá bude svou

R. ^AJen malý velký muž ^{F#mi}
Tolik dobře věděl co je ^{F#mi}vostrej muž
smutek ^Dprázdných sedel ^E
malý velký muž ^Ačekal své znamení
Jen ^{F#mi}malý velký muž ^A
želmal ^{F#mi}ohni sílu ^DZ rudých kamenů
vítal ^Edýmku míru, přesto ^{F#mi}pohřbil sen
velký ^{F#mi}sen u Wounded Knee

Mrtvej vlak (*Hoboes*)

1. ^{Ami}Znáš tu trať, co jezdit po ní je tak zrovna k zbláznění, ^{Dmi}
^{Dmi}v semaforu místo lampy ^Fsvítěj? ^{E7}kosti zkrížené,
^{Dmi}pták tam zpívat ^Fzapomněl a vítr jenom v drátech ^{E7}zní,
^{Ami}jednou za rok ^{Dmi}touhle ^{Ami}tráťí zaduní vlak pohřební.

2. Po koleji ^{F+}rezavý, tam, kde jsou mosty ^{Ami}zřícený,
bez páry a bez ^{Dmi}píšťaly, kotle ^{F+}dávno studený,
nikdo ^{Ami}lístky neprohlíží, s brzdou je to zrovna tak,
s pavučinou místo kouře jede nocí ^{Ami}mrtvej vlak.

R. ^{Dmi}Mrtvej vlak, ^{F+}mrtvej vlak ^{Ami}nedrží ^{Ddim}jízdní řád,
^{Ami}dálku máš ^{Ddim}přece rád, ^{E7}nasadat,
^{Dmi}neměj strach, ve skalách ^{F+}zaduní ^{Ami}mrtvej vlak, ^{Ddim}
^{Ami}chceš mít klid, máš ho mít, už jede vlak. ^{Ami}

3. V životě ^{Ami}jsi neměl prachy, zato ^{F+}jsi měl ^{Ami}řádnej pech, ^{Ddim}
kamarádi ^{Ami}pochcípali v sakra ^{F+}nízkejších tunelech,
že ^{Ami}jsi zůstal sám a že ^{Ddim}jsi jenom hobo ubohej, ^{Ami}
zasloužíš si za to všechno ^{F+}aspoň ^{Ami}funus ^{Ddim}fajnovej.

4. Jednou ^{Ami}vlezeš pod ^{F+}vagón a budeš to mít ^{Ami}hotový, ^{Ddim}
kam ^{Ami}jsi ^{F+}tímhle ^{Ddim}vlakem ^{Ami}odjel, ^{F+}nikdo už se nedoví,
slunce ^{Ami}tady ^{F+}nevychází, ^{Ddim}cesty ^{Ami}zpátky ^{F+}nevedou, ^{Ddim}
dáběl ^{Ami}veksl ^{F+}přehodí a ^{Ddim}stálne ^{Ami}šraňky za tebou.

R. ^{Ami}Mrtvej vlak ...
^{Ami}už jede vlak, už jede vlak ...

Mlýny (*Spirituál kvintet*)

R. ^GSlyším mlýnský kámen, jak se otáčí,
^C
slyším mlýnský kámen, jak se otáčí, ^G
^{H7}
já slyším mlýnský kámen, jak se otáčí, ^{Emi}
^{C D G} ^{D C}
o-táčí, otáčí, otáčí.

1. ^G Ty mlýny melou celou noc a melou celý den, ^G
^{C7} ^G
melou bez výhod a melou stejně všem,
^C ^G
melou doleva jen a melou doprava, ^D
^A ^D
melou pravdu i lež, když zrovna vyhrává, ^G ^G
^{G C} ^G
melou otrokáře, melou otroky, ^G
^C ^G
melou na minuty, na hodiny, na roky, ^{H7} ^{Emi} ^C
melou pomalu a jistě, ale melou včas, ^G ^{D7} ^G
já už slyším jejich hlas.

R. Slyším mlýnský kámen ...

2. Ó, já, chtěl bych aspoň na chvíli být mlynářem,
pane, já bych mlel, až by se chvěla zem,
to mi věřte, uměl bych dobře mlít,
já bych věděl komu ubrat, komu přitlačit,
ty mlýny čekají někde za námi, až zdola zazní naše volání,
až zazní jeden lidský hlas: no tak už melte, je čas!

R. Slyším mlýnský kámen ...

2. Dokud tráva bude růst
Ruce špinavý až v plání vztyčí kříž
řeky zastaví se, plakat neslyšíš
Slunce zář krvavou

Dokud noci střídá den
slova neplatí, a co je vlastně jen
Ono prokletí, co padlo na tvou zem
na tvou zem stracenou

R. Jen malý ...

3. Dokud tráva bude růst
Rány nezhojí a neopláchne déšť
řeky nespojí se v jeden silný proud
silný proud nadějí ..

Dokud noci střídá den
Srdce zlomená, a jejich dávný sen
skalní ozvěna nevrátí tvou zem
silný proud nadějí

R. Jen malý ...

Mississippi blues (*Pacific*)

1. Říkali mu Charlie a jako každěj kluk
říkali mu Charlie a byl to Toma vnuk,
kalhoty si o plot potřhal,

říkali mu Charlie a byl to Toma vnuk,

na plácku rád košíkovou hrál,

klířdou kreslil po ohradách plány dětskejch snů,

až mu jednou ze tmy řekl: konec je tvejch dnů,

někdo střelil zezadu a vrub do pažby vryl,

nikdo neplakal a nikdo neprosil.

R. Mississippi, Mississippi, černý tělo nese říční proud,
Mississippi, Mississippi, po ní bude jeho duše plout.

2. Říkali mu Charlie a jako každěj kluk
na trubku chtěl ve smokingu hrát,
v kapse nosil kudlu a knoflíkovéj pluk,
uměl se i polícajtům smát,
odmalíčka dobře věděl, kam se nesmí jít,
který věci jinejm patří a co sám může mít,
že si do něj někdo střelí jak do hejna hus,
netušil, a teď mu řeka zpívá blues.

R. Mississippi, Mississippi ...

3. Chlapec jménem Charlie, a jemu patří blues,
ve kterým mu táta sbohem dal,
chlapec jménem Charlie snad užel cesty kus,
jako slepý na kolejích stál,
nepochopí jeho oči, jak se může stát,
jeden že má ležet v blátě, druhéj klidně spát,
jeho blues se naposledy řekou rozletí,
kdo vyléčí rány, smaže prokletí.

R. Mississippi, Mississippi ...